

A klímavédelem krízis-jelei

Már sokszor szóvá tettük, hogy a klímavédelemi politika szükségszerűen meg fog bukni, egyrészt mert tudományosan nem igazolható alaptézisre épül, másrészt, mert célkitűzései sem technológiailag, sem pénzügyi forrásigényeik miatt nem valósíthatók meg. A krízis jelei már egyértelműen felismerhetők. Erről szólunk röviden.

1. Krízisjelek a klímatudományban

Néhány napja a *Science* tudományos folyóirat egy figyelemre méltó cikket közölt, amelyben implicite megerősíti azt, amit a „klímaszkeptikusok” már évtizedek óta állítanak, hogy a klímodelllek „túl forróan járnak”, azaz a modellezett hőmérséklet görbék megalapozatlanul túlságosan meredeken felfutnak. Az IPCC-nek e modellekre épülő hőmérséklet prognózisai tehát tudományosan nem megalapozottak.¹

Mostanában ezzel kapcsolatban két fontos eseményre is oda kell figyelnünk. Egyrészt megjelent az IPCC hatodik állapotjelentése (AR6), másrészt szeptember végén lesz a szokásos ENSZ-klímakonferencia, immár a 26-dik (COP 26).

Az IPCC 5-7 évenként jelenteti meg a több ezer oldalas jelentéseit, amelyekben összefoglalja a klímavédelemmel kapcsolatos tudományos eredményeket, azok aktuális helyzetét. Összefoglalóan azt mondhatjuk, hogy 30 éve ezek lényegükben nem változtak, oldalszámuk egyre nő, és az állapítható meg egyértelműen, hogy egyre erősödik az alarmizmus-jellegük, a katasztrófális előrejelzésekkel fokozódik a félelemkeltési szándék, amennyiben nem akadályozzuk meg a globális hőmérséklet további növekedését. A párhuzamosan közlésre kerülő rövid összefoglalók (Summary for Policymakers) egyértelműen a politikai osztály és a sajtó számára készülnek, amelyek tömören szólva egyre harsányabban azt sugallják, hogy hamarosan eljön a világvége, ha nem dobjuk el az autókulcsainkat és tovább mérgezzük az atmoszférát a szén-dioxiddal.

A *Science*-ben megjelent cikk címe szerint az ENSZ-klímagrémium konfrontálódig a valószínűtlen hőmérsékleti prognózisokkal. A prognózisok ugyanis túlságosan „alarmisztikusra” sikerültek. A klímatudósok nagy része „az egyébként hasznosnak” tekintett elemzésekben azt kutatja, hogy miért hibásak a hőmérsékleti prognózisok, hiszen a politikai döntések alapjául szolgálnak, vagy éppen azért. Gavin Schmidt, a NASA *Goddard Institute for Space Studies* igazgatója azt nyilatkozta, hogy „az utolsó években világossá vált, hogy ezt nem kerülhetjük meg”, mármint a téves hőmérsékleti prognózisokat.

A 2100-ig szóló korábbi előrejelzésben szereplő 4,5 fokos legkedvezőtlenebb hőmérsékletemelkedés biztosan hamis, de most lefelé korrigálva a 3,9 fokos érték sem fogadható el. Még az alsó határértékként szereplő 2,6 fokos érték sem. Pedig a klímavédelemi

---

¹ <https://www.thegwpf.com/a-new-crisis-for-climate-science/>

politika azt várja el, hogy a tudósok erre a prognózisra tegyenek esküt. De hát egyre inkább kirajzolódik, hogy a tudomány erre nem hajlandó (még a jelentést összeállítók egy része sem), és a krízisjelek egyre inkább felerősödnek. A félelemkeltés ennek ellenére tovább folyik. A New York Times június 30.-ai számában olvasható: „A demokratáknak még egy évük van, hogy a planétánkat megmentésük.” És utána mit fognak csinálni a demokraták? Miután Afganisztánból „dicsőségesen” kivonultak.

E témakörben átfogó értékelés olvasható a klímarealista honlapon.²

2. Krízisjelek az áramellátásban

A klímavédelmi célkitűzések teljesítésének negatív következményei a legkézenfekvőbbben az áramellátás biztonságának csökkenésében mérhető le.

Augusztus 14-én, egy szombati napon krízishelyzet alakult ki ismételten a **németországi áramellátásban**. Fogyasztókat kellett lekapcsolni, és az áramimport növelésére sem volt lehetőség.³ Tudni kell (amiről sokszor írtunk e honlapon), hogy az Energiewende keretében itt a legnagyobb a szél-és naperőművek kiépítettsége, és folyik az atomerőművek és a szénerőművek leállítása (dekarbonizáció).

Ezen a szombat estén az energiaellátás kaotikussá vált. Napközben az erős napbesugárzás következtében a naperőművek nagy teljesítménnyel üzemeltek. 13 és 14 óra között a csúcsteljesítmény valamivel meghaladta a 30 000 MW-ot. Este felé e teljesítmény rohamosan csökkent, 19 és 20 óra között 3000 MW-ra, a csúcsteljesítmény 10 %-ára (hogy-hogy nem a nap le szokott menni).

Az áramigény alig csökkent, 50 000 MW körül alakult, ezért a hálózatüzemeltetőknek (a szélerőművek gyengélkedése miatt) minden tartalékot mozgósítaniuk kellett: a szivattyús tározós vízerőműveket és az üzemelő hagyományos erőműveket a maximális teljesítmény felvételére utasították. De így sem sikerült az energiaegyensúlyt biztosítani, és további energiaimportra sem volt lehetőség. Ezért közel 20 óra előtt életbe lépett a fogyasztók kizárásának biztonsági intézkedési sorozata. Első lépcsőben az energiaintenzív ipari nagyfogyasztók (pl. alumínium- és rézkohók) kikapcsolására került sor. Ezek a fogyasztók a lekapcsolás előtt még értesítést sem kapnak. A biztonsági intézkedéseknek egyébként 5 fokozata van. Az említett nagyfogyasztók lekapcsolása azonban nem bizonyult kielégítőnek, ezért a 2. lépcsőben további nagyfogyasztók lekapcsolása vált szükségessé, de most már egész Németország területén. A Blackout elkerülése érdekében a 3. lépcsőben az un. „gyorsan lekapcsolható” ipari fogyasztók kikapcsolására került sor. Ezek a fogyasztók már kapnak

---

² <https://www.klimarealista.hu/a-nap-az-te-nagyokos/>

³ <https://blackout-news.de/aktuelles/stromversorgung-kritisch-industriebetriebe-von-netz-getrennt/>

értesítést, néhány perccel a lekapcsolás előtt. E folyamat több, mint egy órán át tartott, míg sikerült az említett intézkedésekkel a rendszert stabilizálni.

Szerencse, hogy a leírt hálózati üzemzavar szombati napon következett be, hétközben ugyanis nagyobb a fogyasztói igény, így nagy valószínűséggel a biztonsági intézkedések további fokozatait is be kellett volna vetni, ami egyes hálózati részek leválasztását és végül a lakossági fogyasztók áramkorlátozását jelentette volna.

Az esettel kapcsolatban Alexander Kronimus, a Vegyipari Szövetség elnöke a FAZ lapjain figyelmeztet, utalva az áramellátás bizonytalanságára: „Az ellátásbiztonság Németország gazdasága szempontjából rendkívül fontos, már rövid idejű áramkimaradások is nagy gazdasági károkat okoznak.”

Az ipari üzemek az áramkiszárások után kártalanításra tarthatnak igényt, de ennek költségeit is végül a fogyasztók fizetik az áramszámláikba beépítve.

Az európai egyesített áramhálózat egyre kritikusabbá válik. Ez év januárjában egy vezetéki túlterhelés miatt bekövetkezett üzemzavar során a dél-európai rendszer levált az együttműködő rendszerről, aminek során jelentős frekvenciacsökkenés következett be. Az üzemben levő, még éppen elegendő számú hagyományos erőművi egység primerszabályozásai megakadályozták a további frekvenciacsökkenést, így nem volt szükség a biztonsági intézkedésekre. Júliusban pedig az Ibériai félsziget szakadt le a francia rendszerről, az egyik határkeresztező vezetéken bekövetkezett zárlat miatt. A védelmi rendszerek kifogástalanul működtek, így a Blackout elkerülhető volt. Elsősorban a német atom- és szénerőművek (törvényekbe foglalt) leállítása miatt egyre nő, akár az egész Európára kiterjedő Blackout bekövetkezésének a valószínűsége.

Németországban egyre több cikk és tájékoztató anyag jelenik meg azzal kapcsolatban, hogy a lakosság miképpen készüljön fel a különböző hosszúságú áramkimaradásokra. Íme egy példa a tanácsadó anyagokból:

- [Mobile Stromerzeuger](#) / Mobil áramellátás
- [Generator Zubehör für sicheren Betrieb](#) / Generátortartozékok a biztonságos üzemhez
- [Wasservorrat](#) / Víz tartalékolás
- [Lebensmittelvorrat](#) / Élelmiszer tartalékok
- [Kochen ohne Strom](#) / Főzni áram nélkül
- [Licht ohne Strom](#) / Világítás áram nélkül
- [Heizen ohne Strom](#) / Fűteni áram nélkül
- [Information und Kommunikation ohne Strom](#) / Információ és kommunikáció áram nélkül
- [medizinische Vorsorge und erste Hilfe](#) / Orvosi ellátás és elsősegély
- [Sicherheit bei einem Blackout](#) / Biztonság egy Blackout esetén
- [Einkaufen und Bezahlen](#) / Bevásárolni és fizetni

Amint az anyagokból látható, már külön gyártóipar és kereskedőhálózat jött létre pl. a kis dízeles és benzines áramgenerátorok területén. Érdekes az egyes anyagokba bekukkantani. És ez nem tréfa!

3. Krízisjelek a társadalomban

Végül érdemes arra is kitérni, hogy a **választási kampány** finisében a klímavédelem minden párt programjában kiemelt téma. Mintha nem érzékelnék a krízisjeleket, úgy gondolják, hogy ezzel a témával is lehet még voksokat szerezni. A háttérben meghúzódó problémákról egy szó sem esik. Például, hogy 2023-ban, az atomerőművek leállítása után már reálisan áramkimaradásokkal kell számolni. A gazdasági miniszter szerint 2030-ig a jelenlegi éves 580 Terawattóra villamosenergia-igény mintegy 15 %-kal emelkedik. A szénerőművek tervezett leállítása esetén a termelő kapacitások viszont 40 %-kal csökkennek. Vajon a megújuló energiákkal ez pótolható lesz? A számvevőszék vizsgálatai szerint a tervezett megújuló kapacitások távolról sem elegendőek, ezért akár Blackoutok bekövetkezésével kell számolni. Hát még, ha a tervezett e-mobilitás és a hidrogéngazdaság megvalósításához szükséges óriási villamosenergia-igényeket is számba vesszük.

Mindezek mellett a szövetségi gazdasági minisztérium a választási kampányban lehetségesnek tartja a szénkiszállítás 2038 évi határidejének előbbre hozatalát. A CDU kancellárjelöltje (A. Laschet) inkább azt hangsúlyozza, hogy a 2038 évi határidő tartható. Az SPD kancellárjelöltje (O. Scholz) a határidő előbbre hozatala ellen kampányol, miközben a pártjához tartozó környezetvédelmi miniszter asszony (S. Schulze) bírálja őt, mert szerinte a szénkiszállást 2030-nál korábban kell befejezni. Hasonló álláspontot képvisel a bajor miniszterelnök (M. Söder, CSU), azzal a szolidabb megfogalmazással, hogy lehetséges az előbbre hozatal. A zöldek elnöknője és kancellárjelöltje viszont felháborodva állítja, hogy e határidő nincsen szinkronban a klímacélokkal, ezért a szénkiszállást 2030-ban be kell fejezni. Nem tudja mit beszél. Kilenc év alatt felépíteni a szükséges, több száz GW szél+ naperőművi kapacitást, megépíteni a vízbontó állomásokat, megoldani a gáztárolást és felépíteni az új hidrogén, ill. metántüzelésű erőműveket. Csupán a villamosenergia-ellátáshoz. És hol van még az e-mobilitás és a teljes hidrogéngazdaság megvalósítása. Választási álmódosítások, de kérdés, hogy kinek mennyi voksot fognak hozni, amikor a választók az áramkimaradásokra felkészülve, már kezdik beszerezni a kis dízeles és benzines áramgenerátorokat. Maga a választási harc, pontosabban a felszínes klímavédelmi politizálás is hordoz krízisjeleket, mert a mögöttes problémákról, az energiaellátásban várható gondokról nem mernek szót ejteni. Pedig mára az Energiewende már olyan mértékű kárt okoz a német gazdaságban, hogy egyre több érintett cég, gazdasági szervezet és szakszervezet tiltakozik a klímavédelmi intézkedések ellen. A választók lassan ébrednek, rájönnek, hogy ők fizetik a cechet. Például Svájcban legutóbb nem szavazták meg a hajtóanyagokra és a repülőjegyekre kivetendő adókat.

Kíváncsian várjuk a németországi választási eredményeket. Meg, hogy mi jön utána!

A krízisjeleknél azonban nagyságrendekkel fontosabb a klímavédelem **teljes értelmetlensége**. Jelenleg Kínában 386 új szénerőművi blokk épül (187 GW), Indiában 92 blokk (60 GW), Indonéziában 107 blokk, Vietnámban 41 és Japánban 14 blokk. Tehát 5 ázsiai országban ez több mint 600 új blokk. Az ENSZ, élen az Európai Unióval egy teljesen kilátástalan szélmalomharcot folytat. Don Quijote lovag jut eszembe, de neki legalább van szíve hölgye: Dulcinia. És Európának miye marad? Hiszen értékeit lassan már mind feladta. Értékek nélkül légvárakat épít: 2030-ig a főutak mentén 60 kilométerenként e-töltőállomásokat, és 150 kilométerenként hidrogén töltőállomásokat kellene építeni. Ez összesen 3 500 000 új töltőállomás. És Németországban: jelenleg 23 300 e-töltőállomás üzemel, de az utóbbi évben

e szám csupán 900- al emelkedett. Az EU-ban jelenleg csak 140 hidrogén töltőállomás működik, 2050-ig 16,3 milliót kellene még üzembehelyezni. Ezek után csak két kérdés marad: ki fogja ezeket megépíteni, és honnan származó árammal, ill. hidrogénnel fognak üzemelni. A *Süddeutsche Zeitung* kapásból tudja a megoldást: „szélkerekek, szélkerekek, szélkerekek”. Csak éppen arról feledkezik meg, hogy éppen dél-Németországban a leggyengébb a széljárás. Hiszen a sajtó, lassan már mint a második nagyhatalom ezt is megoldja. De legalább ilyen problémamegoldó az okos tojás Franz Timmermans (az EU-bizottság alelnöke) is, aki szerint az e-mobilitást „mihamarabb ki kell terjeszteni a szállításra és a fuvarozásra, valamint az épületek fűtésére is.” (...) „Ezt a piac fogja szabályozni. Noha előre jelezhető, hogy az árak emelkedni fognak, de nem gyorsan, hanem lépésről lépésre, hogy mindenki alkalmazkodni tudjon.” Hát ilyen egyszerű. Ez a „bölcesség” átvezet bennünket a krízisjelek birodalmából a krízisek főokának megtalálásához: ez a butaság, a gőgösséggel párosuló mélységes butaság. A végrehajtás szintjén. Az IPCC jelentés pedig nem más, mint egy félrevezető, a klímatudomány területén megjelenő publikációk önkényes és egyoldalú válogatásaiból szerkesztett összeállítás: a klímahívők bibliája. Persze e jelentések és az IPCC nem lenne képes az egész földkerekségre kiterjedő klímahisztéria létrehozására és folytonos fenntartására. Egy kiterjedt hálózat jött létre, amely beszivárog a szervezetekbe és intézményekbe, ideértve a parlamenteket és a kormányokat is. Vajon kik finanszírozzák dollár milliárdokkal e hálózatot? És miért? Lehet tippelni!

Nem tudom megállni, hogy végül ne üzenjek az IPCC-nek Eötvös Lórándot (1848-1919) idézve: „A tudományban haladni csak az tud, aki az igazságot magáért az igazságért és nem mellékérdekből keresi.”

(Petz Ernő, 2021. 08. 31.)